

Sag C-132/90 P

Georg Schwedler mod Europa-Parlamentet

»Tjenestemænd — skattefradrag — forsørgerpligt over for et barn«

Retsmøderapport	5746
Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Tesauo, fremsat den 3. juli 1991	5756
Domstolens dom af 28. november 1991	5763

Sammendrag af dom

- Tjenestemænd — vederlag — beskatning — fradrag for forsørgelsesberettiget barn — betingelse — tjenestemandens faktiske forsørgelse af barnet — begreb — børn, der aftjener deres værnepligt — ikke omfattet*
(Tjenestemandsvedtægten, bilag VII, art. 2, stk. 2; Rådets forordning nr. 260/68, art. 3, stk. 4, andet afsnit)
 - Tjenestemænd — vederlag — familietillæg — børnetilskud — forholdet til skattefradrag for forsørgelsesberettiget barn*
(Tjenestemandsvedtægten, bilag VII, art. 2; Rådets forordning nr. 260/68, art. 3, stk. 4, andet afsnit)
1. Det sociale formål, der søges opnået ved skattefradraget for forsørgelsesberettiget barn, kræver, at der ved dets anvendelse alene tages hensyn til udgifter, der kan
- begrundes i en aktuel og sikker nødvendighed, som står i forbindelse med barnets eksistens og omkostningerne ved dets underhold.

Selv om det ikke er udelukket, at et barn efter artikel 2, stk. 2, i bilag VII til vedtægten kan anses for faktisk forsørget af flere personer eller institutioner samtidig og i så fald kan anses for samtidig at være forsørgelsesberettiget i forhold til disse, bortfalder begrundelsen for skattefradraget for et forsørgelsesberettiget barn, når omkostningerne ved barnets underhold ikke længere påhviler den pågældende tjenestemand, men fuldstændigt påhviler et andet retssubjekt.

Når militæret fuldt ud forsørger de indkaldte værnepligtige, kan disse ikke under indkaldelsen betragtes som børn, som

tjenestemændene har pligt til at forsørge, ligesom der ikke stiftes ret til skattefradrag for forsørgelsesberettiget barn.

2. Selv om der ikke er fuldstændig parallelet mellem børnetilskuddet og skattefradraget, som tildeles med samme begrundelse, må det dog alligevel antages, at bestemmelserne om børnetilskud — eftersom begge ydelser forfølger det samme sociale formål og udtrykker den samme tankegang — kan anvendes for at bestyrke fortolkningen af reglerne om skattefradrag for forsørgelsesberettigede børn.

RETSMØDERAPPORT

i sag C-132/90 P*

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger for Retten

Følgende fremgår af Rettens dom af 8. marts 1990, Georg Schwedler mod Europa-Parlamentet (sag T-41/89, Sml. II, s. 79):

samt havde oppebåret børnetilskud og fået godtgjort rejseudgifter for sin søn Christoph, der blev anset for barn, som sagsøgeren havde forsørgerpligt over for. Siden dette tidspunkt og under hele sønnens militærtjeneste tildelte Parlamentet ikke længere sagsøgeren de fordele, der beroede på hans forsørgerpligt over for Christoph, idet Parlamentet henviste til, at denne aftjente værnepligt i den tyske hær.

»...

1. Georg Schwedler, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, var indtil den 1. september 1987 blevet indrømmet skattefradrag

2. Den 6. november 1987 forelagde G. Schwedler en ansøgning for Europa-Parlamentets generaldirektør for personale,

* Processprog: fransk.